

tonnageskatteordningen, når sådan virksomhed foregår i nær tilknytning til levering af transportydelser omfattet af tonnageskatteordningen:

Anvendelse af containere.

Drift af lastnings-, losnings- og vedligeholdelsesfaciliteter.

Drift af billetkontorer og passagerterminaler.

Drift af kontorfaciliteter m.v.

Salg af varer til forbrug om bord.

Ifølge § 10, stk. 3, opgøres selskabets øvrige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler og udgør sammen med indkomsten efter stk. 1 og 2 selskabets samlede skattepligtige indkomst.

Ifølge § 15, stk. 3, kan der ikke ved indkomstopgørelsen efter tonnageskatteoven foretages fradrag efter skattelovgivningens almindelige regler for udgifter, der vedrører den tonnageskattede indkomst. Vedrører en udgift såvel indkomst, der kan beskattes efter tonnageskatteoven, som anden indkomst, fordeles udgiften forholdsmæssigt efter den samlede bruttoindtjening før afskrivninger og finansielle poster opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler.

Skatteministeriet er i forbindelse med et færgerederis stillingtagen til spørgsmålet om valg eller fravalg af tonnageskatteordningen blevet spurgt om den skattemæssige behandling af kiosksalget om bord til forbrug i land, herunder om opgørelsen af de fradragsberettigede udgifter i forbindelse med kiosksalget efter reglerne i tonnageskatteovens § 15, stk. 3.

Det er i forbindelse med behandlingen af denne henvendelse konstateret, at den gældende lovtæst øjensynligt er for stramt formuleret i forhold til intentionerne med loven, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget, L 92, folketingsåret 2001-02, 2. samling.

Uanset hensigten med loven har en nærmere analyse åbenbart, at der kan være flere fortolkninger af loven, og at konklusionen må være, at der med den gældende lovtæst ikke er tilstrækkelig sikker hjemmel til at anse en beregnet markedsleje af kioskkarealet for at være omfattet af tonnageskatteordningen (hvorfor fradrag af leje af kioskkarealet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst af kiosksalget modsvares af en indtægt af kioskkarealet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst). Der er alene sikker hjemmel til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst af kiosksalget efter skattelovgivningens almindelige regler at foretage et forholdsmæssigt fradrag efter reglerne i § 15, stk. 3. Dette kan imidlertid – i modstrid med intentionerne med loven – indebære højere skattebetaling end beskatning efter skattelovgivningens almindelige regler.

At den gældende lovtæst er for stramt formuleret i forhold til intentionerne med loven støttes af, at det ved provenuberegningen i forbindelse med indførelsen af tonnageskatteordningen var forudsat, at hele rederierhvervets skattebetaling fremover ville ske efter tonnageskatte reglerne. Der blev med andre ord ikke taget hensyn til, at udformningen af tonnageskatteoven medfører, at ordningen ikke omfatter alle dele af indtægt ved rederivirksomhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at UK har en tonnageskatteordning, der indebærer, at kiosksalg om bord af alkohol, parfume og chokolade er omfattet af tonnageskatteordningen. Tilsvarende kan salg af »luxusvarer« som ure, smykker, pelse o.l. til forbrug i land være omfattet af tonnageskatteordningen – inden for 10 pct. af indtægten ved billetsalg, salg af kabiner og salg af mad og drikkevarer til forbrug om bord. Det samme gælder bortforpagtning af kiosker om bord til tredjemand og indtægt ved veksling af valuta til personligt forbrug. Den nævnte 10 pct. grænse beregnes rejse for rejse, og hvis grænsen overskrides for en rejse, er indtægten fra salg af »luxusvarer« på denne rejse ikke omfattet af tonnageskatteordningen.

Det bemærkes endvidere, at Norge har en tonnageskatteordning, hvorefter kioskerne skal være bortforpagtet, eventuelt til et koncernselskab. Der betales herefter en markedsrettet forpagtningsafgift, der er omfattet af tonnageskatteordningen.

3. Lovforslagets indhold

På baggrund heraf foreslås listen i tonnageskatteovens § 10, stk. 2, over de former for virksomhed, der kan beskattes under tonnageskatteordningen, når virksomheden foregår i nær tilknytning til levering af transportydelser, udvidet til at omfatte en beregnet markedsleje ved rederiets egen anvendelse af lokaler om bord og lejeindtægt ved tredjemands leje af lokaler om bord.

Ifølge tonnageskatteovens § 13 skal rederierne i enhver henseende ved opgørelsen af den indkomst, der kan beskattes efter tonnageskatteordningen, anvende det såkaldte »arms længde« princip, således som dette er omhandlet i ligningslovens § 2, stk. 1.

Ifølge de generelle arms længde-regler skal koncernforbundne foretagender ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvende de priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner, som kunne have været opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Overholdes arms længde-reglerne ikke, kan skattemyndighederne ændre indkomstansættelserne til det, de ville have været, hvis de koncernforbundne selskaber havde hand-